

UITSpraak 19 – 24

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellante,

tegen

de Examencommissie van de Faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerder.

Procesverloop

Appellante heeft verweerder op 12 december 2018 gevraagd om een onafhankelijke herbeoordeling van het tentamen Experimental Clinical Psychology. Zij heeft dat tentamen niet gehaald.

Bij besluit van 24 januari 2019 heeft verweerder het verzoek afgewezen.

Bij brief van 1 februari 2019 heeft appellant beroep aangetekend tegen dit besluit.

Verweerder heeft het College laten weten dat onderzocht is of een minnelijke schikking mogelijk was. Een minnelijke schikking tussen partijen is niet bereikt.

Op 5 maart 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 6 maart 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant was, met bericht van verhindering, niet ter zitting aanwezig. Namens verweerder zijn ter zitting verschenen [namen].

Het bestreden besluit

Bij besluit van 24 januari 2019 heeft verweerder aan appellant laten weten geen aanleiding te zien om het tentamen opnieuw te laten beoordelen door een onafhankelijke examiner.

**Uitspraak
19-24**

Blad 2/3

De gronden van het beroep

Volgens appellante is er een discrepantie tussen het modelantwoordblad en het cijfer dat appellante heeft behaald voor het tentamen voor wat betreft de beantwoording van het tweede deel van vraag 1 en vraag 2 (geheel). Appellante heeft voor deze antwoorden twee keer “0” punten gekregen.

Appellante is van mening dat volgens het antwoordblad zij 2 x 5 punten had moeten krijgen voor het (enkel) benoemen van de “validation issues” bij de vragen 1 en 2. Appellante heeft de namen van de validiteiten juist benoemd, maar heeft daarvoor echter geen punten gekregen. Uit de nakijktool blijkt volgens appellante dat voor het correct benoemen van de validiteiten 5 punten hadden moeten worden toegekend, en 5 extra punten voor een correcte beredenering.

Appellante heeft vraag 2 beantwoord aan de hand van de op het hoorcollege behandelde lesstof. Zij verwijst daarvoor naar de diaprojectie, waarbij is besproken dat de “internal, external, construct and data evaluation validities are strongly twisted with each other”.

De overwegingen

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

In geschil is of verweerder op juiste gronden heeft besloten dat er geen aanleiding bestaat om het door appellante gemaakte tentamen door een onafhankelijke beoordelaar opnieuw te laten nakijken.

Anders dan appellante meent, blijkt uit de tentamenvragen voldoende duidelijk dat het bij de vragen 1 en 2 niet de bedoeling van de examiner was punten toe te kennen voor het enkele noemen van de bedreigingen, ongeacht de juistheid van de eveneens gevraagde uitleg. Dit staat de examiner ook vrij. Als de uitleg onjuist is, geeft de student er immers blijk van over onvoldoende kennis van de stof te beschikken. Zeker van een masterstudent mag worden verwacht dat een bepaald begrip in de gegeven context te kunnen uitleggen en toepassen. Nu appellante het oordeel van de examiner dat de door haar gegeven uitleg onjuist is, niet heeft bestreden, heeft zij voor het enkele noemen van de bedreigingen terecht geen punten gekregen.

Uit het ter zitting overgelegde afschrift van het tentamen heeft het College kunnen opmaken dat de examiner per (onderdeel van de) vraag heeft aangeven waarom appellante niet het juiste antwoord heeft gegeven op de vraag. Die

**Uitspraak
19-24**

Blad 3/3

opmerkingen komen er op neer dat het antwoord geen betrekking heeft op de vraagstelling. Appellante heeft daarbij volgens de examiner irrelvante zaken genoemd. Uit de gegeven antwoorden blijkt dat appellante de examenstof (nog) niet goed beheerst. Die uitleg heeft de examiner ook aan appellante gegeven bij de nabespreking.

Het standpunt van verweerder, zoals weergegeven in het verweerschrift en verder niet weersproken is, dat is geconstateerd dat bij de totstandkoming van het tentamen en de beoordeling daarvan de juiste procedure is gevolgd, kan het College volgen. Verweerder heeft dan ook terecht geen aanleiding gezien om het tentamen door een andere examiner te laten beoordelen.

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, mr. J. Nijland, M.G.B. Berk Msc en Z.I. de Vos LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: